

Δευτέρα ημέρα Χριστουγέννων και χειροτονία Διακόνου στο Κιλκίς

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος **Κιλκίς** ιερούργησε την Παρασκευή 26 Δεκεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος, πλαισιούμενος υπό Ιερέων και Ιεροδιακόνων.

Μέσα στην ανείπωτη χαρά της Γεννήσεως του Θεανθρώπου Σωτήρος Χριστού, ο Σεβασμιώτατος, τέλεσε την εις διάκονον χειροτονία του π. Κυρίλλου Πολυκράτη, ενός ευσεβούς νέου που επόθησε να διακονήσει Θεώ και ανθρώποις!

Τη συμμαρτυρία έδωσε ο κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς Παν. Αρχιμανδρίτης π. Απόστολος Πορτοκαλίδης.

Προ της χειροτονίας ο π. Κύριλλος εξέφρασε ευχαριστίες προς τους πατέρες και τους οικογενείς του και όλους όσοι συνετέλεσαν στην κατά Θεόν προκοπή του.

Ο σεπτός Ποιμενάρχης του Κιλκίς κ. Βαρθολομαίος ενίσχυσε τον νεοχειροτούμενο με πατρικές νουθεσίες και συμβουλές.

Μεταξύ των άλλων τόνισε:

«Αγαπητό μου παιδί, πατέρα Κύριλλε, σήμερα εν πληθούση Εκκλησία θα τελέσουμε την χειροτονία σου εις διάκονον αφού προετοιμάστηκες καταλλήλως μεγαλώνοντας εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου.

Από μικρό παιδί ποθούσες να φτάσει η ώρα αυτή, ώστε να αφιερωθείς ολοκληρωτικά στη διακονία του Αγίου Θεού κι έτσι από τη σημερινή ημέρα, στη νέα πορεία που χαράζεις, θα έχεις την Υπεραγία Θεοτόκο βοήθεια, σκέπη και προστασία.

Να θυμάσαι ότι ο Κύριος μας ήρθε ταπεινός και φτωχός μέσα σε μία φάτνη. Αυτό θα πρέπει να έχουμε ως παράδειγμα όλοι στη ζωή μας. Να είμαστε ταπεινοί και φτωχοί ώστε να προσελκύουμε τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος ώστε να σκηνώσει στο σώμα και στη ψυχή, εν προκειμένω στη δική σου, ούτως ώστε το βλέμμα σου να είναι ωσάν το βλέμμα των βοσκών οι οποίοι αντίκρισαν τον Κύριο μας. Ο λόγος σου να είναι λόγος υμνωδίας και κατευνασμού, όπως ο λόγος που απεύθυναν οι Άγγελοι υποδεχόμενοι τον Κύριο μας σε αυτόν εδώ τον κόσμο. Και οι πράξεις να είναι πράξεις αγαθές και αγιοπνευματικές, όπως οι πράξεις της Παναγίας μας, η οποία σπαργάνωσε τον Υιό της και Θεό μας με σεβασμό, γνωρίζοντας τον ρόλο που διαδραματίζει στο σχέδιο του Θεού.

Η εγγύηση του πνευματικού σου, πατρός Απόστολου υποδηλώνει την καλλιέργεια υπό πνευματικών πατέρων καθ' όλη τη διάρκεια της έως τώρα πορείας σου.

Οι δοκιμασίες που σου προσέφερε ο Θεός, αύξησαν το μέγεθος της επιγνώσεως σε ότι αφορά διακονία την οποία πρόκειται να αναλάβεις, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι είμαστε πρόσκαιροι και παρεπίδημοι σε αυτόν εδώ τον κόσμο. Γι' αυτό τον λόγο το αξίωμα που σου προσφέρει η Εκκλησία διά χειρών του Επισκόπου σου, είναι ένα αξίωμα που θα πρέπει να διαφυλάττεις και το προσφέρεις έως της τελευταίας σου στιγμής.

Έως τότε θα πρέπει να μελετάς το Ευαγγέλιο και να το προσφέρεις ως λόγο αναγεννήσεως στους πιστούς, αφού πρώτα αναγεννάσαι εσύ ο ίδιος».

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο όνομα που έλαβε προς τιμήν του Αγίου Κυρίλλου, φωτιστού των Σλάβων, του Θεσσαλονικέως και τον κάλεσε να μιμηθεί τον ζήλο και την επίγνωση της αποστολής του Αγίου.

«Σε μια κοινωνία που συνεχώς αναμορφώνεται και συχνά απεμπολεί τις πατρογονικές της ρίζες και εστίες, καλείσαι να είσαι ένα άροτρο με αποστολικό ζήλο και φρόνημα, και να κηρύττεις τον λόγο του Χριστού αλλά και την αλήθεια Του, και μέσα σε αυτήν να ορθοτομείς την παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού στη ζωή του πιστού ποιμνίου της Εκκλησίας μας!

Προσφέρθηκες ολόψυχα στον Κύριο μας, υποσχόμενος ακτημοσύνη, παρθενία και υπακοή. Αυτή η μοναχική σου ιδιότητα θα είναι εφελτήριο γόνιμης εργασίας μέσα στον αμπελώνα του Κυρίου μας».

Αναφώνησε την ευχή/ιαχή «Άξιος», την οποία επιβεβαίωσε ο λαός του Θεού που υπερεπλήρωσε τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό, με επικεφαλής τον Δήμαρχο Κιλκίς κ. Δημήτριο Κυριακίδη και τον πρώην Υπουργό και νυν Βουλευτή Θεσσαλονίκης κ. Θεόδωρο Καραόγλου.

Η Ομιλία του Υποδιακόνου π. Κυρίλλου

Σεβασμιώτατε Πάτερ & Δέσποτα!

Τίμιον του Θεού Πρεσβυτέριον,

Χριστού Διακονία,

Κύριε Βουλευτά.

Κύριε Δήμαρχε του Κιλκίς,

Χρόνια Πολλά! Χριστός Ετεχθη!

Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέν μοι;

Ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ πολλῇ συναισθήσει τῆς ἀναξιότητός μου στέκομαι σήμερον ἐνώπιόν Σας καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Θυσιαστηρίου, γνωρίζοντας ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκείνη πὺ ἀναπληροῖ τὰ ἐλλείποντα.

Δὲν προσέρχομαι ὡς ἄξιος, ἀλλ' ὡς ἀνάξιος δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ • δὲν στηρίζομαι στὶς δυνάμεις μου, ἀλλὰ στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν εὐχὴ του Ἐπισκόπου μου και Μητροπολίτου Μου που εἶναι ἡ Κεφαλή της Εκκλησίας και Πατέρας Ὁλων!!!

Ἐπιτρέψατέ μοι, Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, νὰ ἐκφράσω ἐκ βάθους καρδίας τὴν υἱικὴν μου εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸ σεπτὸν Σας πρόσωπον, διότι μὲ πατρικὴ

διάκριση καὶ ἐκκλησιαστικὴ φρόνηση μὲ καλέσατε νὰ εἰσέλθω στὸ ἱερὸ στάδιο τῆς διακονίας.

Γνωρίζω καλῶς ἀπὸ πεδιόθεν ὅτι ἡ Ἱερωσύνη δὲν εἶναι τιμὴ, ἀλλὰ σταυρός •
δὲν εἶναι ἐξουσία, ἀλλὰ θυσία •
δὲν εἶναι ἀνθρώπινο ἔργο, ἀλλὰ μυστήριον Θεοῦ ζῶντος.

Διὰ τοῦτο καὶ προσέρχομαι μὲ φόβον καὶ τρόμον, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐλπίδα,
ἐμπιστευόμενος τὸν λόγον τοῦ Κυρίου,
ὅτι «οὐκ ἐξελέξασθε μεῖς ἐμέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς».

Ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Του Ἐκκλησίας,
Ὁμολογῶ σήμερον ὅτι θα διακονῶ, με πίστη καὶ αφοσίωση τὸ ἱερὸ Θυσιαστήριον!
Ἵπόσχομαι νὰ βαδίζω στὴν ὁδὸ τῆς ὑπακοῆς πρῶτον σ' εσᾶς Σεβασμιώτατε
Δέσποτα καὶ ὕστερα στον γέροντά μου καὶ καθηγούμενον τῆς Μονῆς τῆς Μετανοίας
μου Πανοσολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη Πατέρα Ἀρσένιο Ἰωάννου
ὄχι ὡς καταναγκασμὸν, ἀλλὰ ὡς ἐλευθερίαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ!

Ἵπόσχομαι νὰ στέκομαι πλησίον τοῦ ἀνθρώπου ποὺ πονᾷ,
νὰ μὴν ὑψώνω τὸν λόγο μου ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἔλεος,
καὶ νὰ μὴν λησμονῶ ποτέ ὅτι ὁ λειτουργὸς πρῶτα σιωπᾷ καὶ ἔπειτα ὁμιλεῖ.

Ἐὰν ποτε ἀσθενήσω, παρακαλῶ νὰ μὲ συγκρατεῖ ἡ προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας •
ἐὰν ποτε πλανηθῶ, νὰ μὲ ἐπαναφέρει ἡ πατρικὴ νοουθεσία •
καὶ ἐὰν ποτε φοβηθῶ, νὰ μὲ ἐνισχύει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ.

Σεβασμιώτατε, καὶ ευλαβέστατοι Πατέρες,

Σήμερον εἶναι Χριστούγεννα! Τα Χριστούγεννα δὲν εἶναι ἀπλῶς μία εορταστικὴ ἀνάμνηση, ἀλλὰ τὸ κέντρο καὶ τὸ μέτρο τῆς θεολογίας μας. Ὁ Θεὸς «ἐγένετο ἄνθρωπος» καὶ εἰσέρχεται στὴν ἱστορία, ὄχι με δόξα κοσμικὴ, ἀλλὰ με τὴν ταπείνωση τῆς φάτνης. Ὅπως μας διδάσκει ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Μέγας, «Αὐτὸς γὰρ ἐνηθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν». Ἡ Ἐνανθρώπιση δὲν εἶναι συμβολισμὸς • εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς σωτηρίας.

Ὁ Χριστὸς προσλαμβάνει ολόκληρην τὴν ἀνθρώπινην φύσιν, γιὰ νὰ τὴν θεραπεύσει ολοκληρωτικῶς. «Ὁ γὰρ οὐ προσέλαβεν, οὐδὲ ἴσται», τονίζει με ἀκρίβεια ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Στὸ πρόσωπο τοῦ Νηπίου τῆς Βηθλεέμ ἀρχίζει ἡ ἀνακαίνιση τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου, ἡ πορεία ἀπὸ τὴ φθορὰ πρὸς τὴν ἀφθαρσία, πρὸς τὴν αἰώνια ζωὴ!

Ἡ φάτνη γίνεται θρόνος, ἡ σιωπὴ γίνεται κήρυγμα καὶ ἡ φτώχεια ἀποκαλύπτει τὸν

πλούτο της θείας αγάπης. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος μας προτρέπει να μη σταθούμε στην εξωτερική εικόνα της εορτής, αλλά να αναζητήσουμε το βάθος του μυστηρίου: «Μὴ τὴν φάτνην μόνον ἴδῃς, ἀλλὰ τὸν ἐν αὐτῇ κείμενον».

Σε έναν κόσμο θορυβώδη και πνευματικά κουρασμένο, τα Χριστούγεννα καλούν σε μετάνοια, ταπείνωση και επιστροφή στο εκκλησιαστικό ήθος. Όχι σε μια πίστη συναισθηματική και επιφανειακή, αλλά σε ζωή σταυρική και αναστάσιμη. Όπως μας υπενθυμίζει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, ο Χριστός γεννάται στον κόσμο για να γεννηθεί πρώτα μέσα στην καρδιά του ανθρώπου.

Το άκτιστο Φως που ανέτειλε στη Βηθλεέμ να φωτίσει τον έσω άνθρωπο και να μας καταστήσει κοινωνούς όχι απλώς μιας εορτής, αλλά του ίδιου του μυστηρίου της σωτηρίας.

Σεβασμιώτατε Πάτερ,

Εὐγνωμόνως μνημονεύω καὶ εὐχαριστῶ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος, ὃς μὲ πατρικὴ διάκριση μοι παρεχώρησε τὴν εὐχὴν του γιὰ τὴν ἀποπεράτωση τῶν σπουδῶν μου καὶ τὴν εὐλογίαν του γιὰ τὴν πορεία μου πρὸς τὴν Ἱερωσύνην.

Ἐπιπλέον, ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστῶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας• Βρυούλων κ. Παντελεήμονα, ὃς μὲ χειροθέτησε Ἀναγνώστη στὴν πατρίδα τῶν παππούδων μου, στὰ Βουρλὰ τῆς Ἐρυθραίας, καὶ μὲ περιέβαλε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή μὲ ἄμεση καὶ πατρικὴ φροντίδα• τὸν Μητροπολίτην Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιον• τὸν Μητροπολίτην Κασσανδρείας κ. Νικόδημον, και σεπτὸν μου Ποιμενάρχη τῆς γενετείας μου, ὃς μὲ τὴν εὐχὴ καὶ τὴν εὐλογίαν του ἐπισφράγισε τὴν σημερινὴν ἡμέραν• τὸν Μητροπολίτην Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Ἰουστίνον• καὶ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Προύσης κ. Ἰωακείμ.

Πρὸς πάντας αὐτοὺς ἀναπέμπω λόγον βαθείας εὐγνωμοσύνης καὶ προσευχῆς, παρακαλῶν τὸν Κύριον νὰ τοὺς ἀνταποδώσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν μέριμναν ποὺ ἀπλόχερα μοι προσέφεραν.

Ἰδιαιτέρως, μὲ βαθιὰ συγκίνηση καὶ εὐγνωμοσύνη, ἀναφέρω τοὺς σεπτοὺς Κληρικοὺς ποὺ στάθηκαν κοντὰ μου ἀπὸ τὰ παιδικὰ μου χρόνια καὶ μὲ τὴν παρουσία, τὸ παράδειγμα καὶ τὴν ἀγάπη τους ἐσφράγισαν τὴν πορεία μου ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Πρῶτον μνημονεύω τὸν Πανοσιολογιώτατον πατέρα Γρηγόριο Κωνσταντίνου, ὃς μὲ πατρικὴ διάκριση καὶ ἡσύχιον λόγο μὲ ἐνίσχυσε πνευματικὰ κατὰ τὰ πρώτα μου

βήματα, καλλιεργώντας ἐντός μου τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ ἥθος τῆς εὐθύνης, ὡς ἀληθινὸς συνοδοιπόρος καὶ πνευματικὸς πατέρας, μὲ σεβασμὸ πάντοτε στὴν ἐκκλησιαστικὴ τάξη.

Ἐκ βαθέων εὐχαριστῶ τὸν Πρωτοπρεσβύτερον πατέρα Νικόλαο Κουρασαντζή, ὃς μὲ ἀνέθρεψε πνευματικῶς, μὲ ἐστήριξε ὡς πατέρας ἀληθινός καὶ μὲ ἐδίδαξε τὴν προσευχή, τὴν συνέπεια τοῦ λόγου καὶ ἐμπιστευόμενος μοι διακονήματα ἐντὸς τῆς ἐνορίας μας καὶ δείχνοντάς μου ἔμπρακτα ὅτι ἡ ἱερωσύνη βιώνεται πρωτίστως ὡς θυσιαστικὴ προσφορά καὶ καθημερινὸς κόπος.

Μετὰ εὐγνωμοσύνης μνημονεύω ἐπίσης τὸν Πρωτοπρεσβύτερον πατέρα Ἀθανάσιο Χύτα, τὸν Πρωτοπρεσβύτερον πατέρα Χρήστο Κέλλη, καθὼς καὶ τὸν Πρεσβύτερον πατέρα Κωνσταντῖνο Πετράκη καὶ τὸν Πρεσβύτερον πατέρα Γεώργιο Πουλιὰ, οἵτινες μὲ τὴν παρουσία καὶ τὸ ἱερατικὸ τους παράδειγμα μὲ ἐδίδαξαν σιωπηλὰ τὸ μέτρο, τὴν ὑπομονὴ καὶ τὸ ἥθος τῆς ἐνοριακῆς διακονίας.

Ἰδιαιτέρως μνημονεύω μὲ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην πατέρα Ἀπόστολο Πορτοκαλίδη, ὃς μὲ πατρικὴ εὐθύνη, ἐκκλησιαστικὴ διάκριση καὶ πνευματικὴ συνέπεια ἐστάθη πνευματικὸς μου πατέρας καὶ συμμαρτυρήσας εἰς τὴν ἱερωσύνην μου. Μὲ τὸ παράδειγμά του, τὸν λόγο τῆς ἀληθείας καὶ τὴν σιωπηλὴ του προσευχὴ μὲ ὁδήγησε στὴν ἐπίγνωση τοῦ βάρους καὶ τῆς εὐθύνης τῆς ἱερατικῆς διακονίας, συνοδεύοντάς με στὰ βήματά μου μὲ πατρικὴ φροντίδα καὶ ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα.

Πρὸς πάντας αὐτούς ἀναπέμπω λόγον βαθείας εὐχαριστίας καὶ προσευχῆς, παρακαλῶν τὸν Κύριον νὰ τοὺς χαρίζη ὑγεία, δύναμη καὶ μακροημέρευση, ὥστε νὰ συνεχίζουσαν νὰ διακονοῦσαν τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸ θέλημά Του.

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπεκτείνω τὸν λόγον τῆς εὐγνωμοσύνης μου καὶ πρὸς ὅλους ἐκείνους ποὺ, ἄλλος φανερὰ καὶ ἄλλος ἀθόρυβα, συνέβαλαν στὴν πορεία μου καὶ μὲ ἐστήριξαν μὲ προσευχὴ, λόγο καὶ πράξη.

Εὐχαριστῶ τοὺς διδασκάλους καὶ καθηγητὲς μου, οἱ ὅποιοι μὲ ὑπομονὴ καὶ συνέπεια μὲ ἐμύησαν στὴ γνώση καὶ μὲ ἐδίδαξαν νὰ συνδυάζω τὴν μάθηση μὲ τὴν ταπείνωση. Τους ἰατροὺς μου καὶ νοσηλευτὲς ποὺ με βοήθησαν σε δύσκολες στιγμές! Εὐχαριστῶ τοὺς συμφοιτητὲς καὶ συνοδοιπόρους μου, ποὺ μὲ τὴν παρουσία τους ἔκαναν τὴν πορεία πιὸ ἀνθρώπινη καὶ ἐλπιδοφόρα.

Ἰδιαιτέρως μνημονεύω τοὺς ἱεροψάλτας, τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς διακόνους τῶν ἱερῶν ναῶν, μὲ τοὺς ὁποίους διακονήσαμε μαζὶ τὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μὲ ἐδίδαξαν ὅτι ἡ εὐταξία καὶ ἡ σιωπηλὴ συνεργασία εἶναι μορφή προσευχῆς.

Εὐχαριστῶ ἀκόμη τοὺς παιδικούς μου φίλους, συγκινεῖς και εὐεργέτες μου που με την διακριτικὴ ἀγάπη με ἐστήριξαν σὲ στιγμὲς δυσκολίας και ἀβεβαιότητας, ὡς και ὄλους ὅσοι με τὴν προσευχὴ τους ἀνέθεσαν τὸ ὄνομά μου στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Πρὸς πάντας αὐτοὺς ἀναπέμπω εὐχὴ και εὐχαριστία, παρακαλῶν τὸν Κύριον νὰ τοὺς ἀνταποδώσῃ ἑκατονταπλασίως τὴν ἀγάπη και τὸν κόπο τους.

Ἐπιτρέψατέ μοι, τέλος, νὰ στραφῶ με βαθιὰ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν οἰκογένειά μου, τοὺς γονεῖτορες μου Μαρίνα και Δημήτριο που με ἔφεραν στον κόσμο με τὴν χάρη του Θεοῦ τους κατά σάρκα ἀδελφούς μου Θεοδωρο και Ελένη.

Ὅμως, Σεβασμιώτατε Πατέρα μου επιτρέψετε μοι, να εἰπω λόγο ευγνωμοσύνης σε δύο πρόσωπα!

Αν σήμερα στέκομαι ὅπως στέκομαι, αν κρατᾶω αξίες, αν ξέρω τι θα πει ἀγάπη και θυσία, αὐτὸ ἔχουν δύο ονόματα Παππούς Κωνσταντῖνος και γιαγιά Ελένη.

Οι ἄνθρωποι που δεν με φύλαξαν ἀπλῶς ὅταν ἦμουν παιδί, ἀλλὰ με ἀνάθρεψαν, με μεγάλωσαν, με ἐπλάσαν με τον τρόπο της παλιάς γενιάς — με κόπο, πίστη και σιωπηλὴ δύναμη.

Ἦταν ἐκεῖ στα εὐκόλα, ἀλλὰ κυρίως στα δύσκολα. Με λόγια ἀπλά, με βλέμμα καθαρὸ και με μια ἀγκαλιά που χωρούσε τα πάντα.

Δεν μου ἔταξαν ποτέ πολλά ἀλλὰ μου ἔδωσαν ὅμως ὅ,τι πολυτιμότερο εἶχαν : τον εαυτό τους & τὴν ζωὴ τους!

Σε ἐκεῖνο το σπίτι ἔμαθα να ἀντέχω!

Ἐμαθα να προσεύχομαι! Ἐμαθα Χριστό! Ἐμαθα τη θα πει ἐκκλησία! Τι θα πει νοερά προσευχή!

Σε ἐκεῖνα τα χέρια ἔμαθα τι θα πει φροντίδα χωρίς ὀρους! Φροντίδα ἀληθινή!

Και σε ἐκείνη τὴν καρδιά ἔμαθα τι θα πει ἀγάπη , ἐκτίμηση που δεν φεύγει, δεν κουράζεται, δεν ζητά ἀντάλλαγμα! Σε ἐκεῖνα τα χέρια ἔμαθα να διαβάζω, να μελετᾶω, να εἶμαι σωστός Και εὐκρινὴς ἄνθρωπος στην κοινωνία! Ἀλλὰ πρῶτιστος Ἄνθρωπος!

Στις θυσίες των που δεν εἰπώθηκαν ποτέ, στις προσευχές τους που με σκέπασαν χωρίς να το ξέρω, στα βράδια που ξαγρύπνησαν για να εἶμαι ἐγὼ καλά.

Εἶμαι ευγνώμων! Εἶναι Ὑπεραφανος που μεγάλωσα μαζί τους! Εἶναι ἡ εὐλογία της ζωῆς μου που τους ἔχω δίπλα μου! Διαβεβαιῶνω αὐτὴ τὴν ὥρα της προσωπικῆς πενητηκοστής ὅτι θα εἶμαι για πάντα δίπλα τους, θα τους ἀγαπῶ και θα τους στηρίζω στα δύσκολα γεράματα τους ὅπως αὐτοὶ με στήριξαν ὅταν ἐγὼ ἦμουν

παιδι, έφηβος, νέος, φοιτητής και στην απόφαση μου να Ιερεθω ! Παπού και γιαγιά σας αγαπώ πολύ!

Κλείνοντας, Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, έπιτρέψατέ μοι να αναπέμψω έκ βάθους καρδίας λόγον εύγνωμοσύνης πρὸς τὸ σεπτὸν Σας πρόσωπον, διότι με πατρική διάκριση, έκκλησιαστική φρόνηση και άγάπη με δεχθήκατε και με οδηγήσατε στὸν δρόμο τῆς διακονίας.

Ἡ εύχή και ἡ εύλογία Σας αποτελοῦν για μένα στήριγμα και ασφάλεια. Ὑπόσχομαι να πορεύομαι με πνεῦμα ὑπακοῆς, ταπεινώσεως και εύθύνης, τιμῶντας τὴν έμπιστοσύνη Σας και διακονοῦντας τὴν Ἐκκλησία με φόβο Θεοῦ και άγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπο.

Εὔχομαι ὁ Κύριος τῆς δόξης να Σᾶς χαρίζη υγεία, μακροήμερευση και πλουσίαν τὴν χάριν Του, ὥστε να συνεχίζετε να ποιμαίνετε τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας πρὸς σωτηρίαν και άγιασμόν.

Τὴν πατρικήν Σας εύχή ζητῶ και τὴν ἀρχιερατικήν Σας εύλογίαν,

Ἡ Χάρις του Γεννηθέντος Κυρίου να με στηρίζει στην Ιερατική μου πορεία και Διαπρεσβειών της Υπερευλογημένης Δεσποίνης ημων Θεοτόκου και Υπερευλογημένης Μαρίας, του Αγίου Κυρίλλου του Ισαποστόλου και Θεσσαλονικέως, Φωτιστού των Σλάβων, των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, των Πέντε και Ἐντεκα Μαρτύρων πολιούχων Κιλκίς και πάντων των Αγίων!

Ἰδού ο Δούλος Κυρίου • γενοιτο μου κατά το ρήμα σου! ΑΜΗΝ!

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

